

1988. évi 14. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság és a Szíriai Arab Köztársaság között Damaszkuszban, 1986. szeptember 17-én aláírt Konzuli Egyezmény kihirdetéséről¹

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(Az egyezmény megerősítő okiratait Budapesten, 1988. március 31-én cserélték ki.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és a Szíriai Arab Köztársaság között Damaszkuszban, 1986. szeptember 17-én aláírt Konzuli Egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.²

2. § A Szerződés magyar nyelvű szövege a következő:

„KONZULI EGYEZMÉNY

a Magyar Népköztársaság és a Szíriai Arab Köztársaság között

A Magyar Népköztársaság és a Szíriai Arab Köztársaság attól a kívánságtól indítva, hogy továbbfejlesszék és elmélyítsék a két állam közötti baráti kapcsolatokat és szabályozzák konzuli kapcsolataikat, elhatározták, hogy Konzuli Egyezményt kötnek és ebből a célból meghatalmazottként kinevezték:

a Magyar Népköztársaság:

dr. Nagy Gábor külügyminiszter-helyettest,

a Szíriai Arab Köztársaság:

Diyaa Eddin Fattal külügyminiszter-helyettest,

akik a jó és a kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után a következőkben állapodtak meg:

I. fejezet

Meghatározások

1. cikk

Az Egyezmény alkalmazásakor a következő kifejezéseken az alábbiakat kell érteni:

- (1) a „konzulátus” minden főkonzulátus, konzulátus, alkonzulátus, és konzuli ügynökség;
- (2) a „konzuli kerület” az a terület, amelyen a konzulátus a konzuli feladatokat ellátja;
- (3) a „konzulátus vezetője” az a személy, akit az e minőségben való tevékenységgel megbíztak;
- (4) a „konzuli tisztviselő” minden olyan személy, ideértve a konzulátus vezetőjét is, akit ebben a minőségében konzuli feladatok ellátásával bíztak meg;
- (5) a „konzuli alkalmazott” minden olyan személy, aki igazgatási vagy műszaki feladatokat lát el, vagy akit a konzulátus kiegészítő szolgálatában alkalmaznak;
- (6) a „konzulátus tagja” a konzuli tisztviselő, a konzuli alkalmazott és a kiegészítő személyzet tagja;
- (7) a „konzuli személyzet tagja” a konzuli tisztviselő, a konzulátus vezetője kivételével; a konzuli alkalmazott és a kiegészítő személyzet tagja;
- (8) a „magánszemélyzet tagja” olyan személy, akit kizárólag a konzulátus tagja magánszolgálatára alkalmaznak;
- (9) a „családtag” a konzulátus tagjának férje vagy felesége, gyermekei és szülői, valamint a férj, vagy a feleség gyermekei és szülői, feltéve, hogy ezek a személyek a konzulátus tagjának háztartásában élnek. Rendkívüli esetben ezen kívül családtagnak tekinthetők mindazon személyek, akiket a küldő állam ilyennek tekint és a fogadó állam ilyennek elismer;

(10) a „konzuli helyiségek” kizárólag a konzulátus céljaira használt épületek vagy épületrészek és a hozzájuk tartozó földterület, ideértve a konzulátus vezetőjének lakását is, tekintet nélkül a tulajdonjogi helyzetre;

(11) a „konzuli irattár” a konzulátus összes iratai, okmányai, levelezése, könyvei, magnetofon szalagjai, és nyilvántartásai, továbbá a rejtjelanyag, valamint az előbbiek megvédésére és megőrzésére szolgáló irattartók és bútorok;

(12) a „hivatalos levelezés” a konzulátussal és feladataival kapcsolatos minden levelezés;

(13) a „hajó” a küldő állam lobogójának használatára jogosult minden vízi jármű;

(14) a „légi jármű” minden olyan polgári repülőgép, amelyet a küldő államban, jogszabálynak megfelelően regisztrálnak és ennek az államnak a megkülönböztető jelét viseli.

II. fejezet

Konzulátus létesítése, a konzuli tisztviselő és a konzuli alkalmazott kinevezése

2. cikk

(1) Konzulátust a fogadó állam területén csak ennek az államnak a beleegyezésével lehet létesíteni;

(2) A konzulátus székhelyét, rangját és a konzuli kerületet a küldő és a fogadó állam közös megegyezéssel állapítja meg. A küldő állam a konzulátus székhelyét, rangját és a konzuli kerületét csak a fogadó állam hozzájárulásával módosíthatja.

(3) A fogadó állam kifejezett és előzetes hozzájárulása szükséges a konzulátus részét alkotó hivatal megnyitásához is a konzulátus székhelyén kívül.

3. cikk

(1) A küldő állam a konzulátus vezetőjének kinevezése előtt diplomáciai úton megkéri a fogadó állam beleegyezését a kinevezéshez.

(2) A küldő állam a konzulátus vezetőjét kinevezési okirattal vagy hasonló okirattal látja el, amely tartalmazza a családi nevét és utónevét, rangját, a konzuli kerületet és a konzulátus székhelyét. A küldő állam a kinevezési okiratot diplomáciai úton vagy más alkalmas módon juttatja el a fogadó állam kormányához.

(3) A konzulátus vezetőjének a feladatai ellátásához a fogadó állam működési engedélyt, exequaturt ad, bármi legyen is ennek formája. A működési engedélyt a lehető legrövidebb időn belül ki kell adni. A működési engedély kiadásáig a konzulátus vezetőjének ideiglenesen is adható engedély feladatai ellátásához. Ebben az esetben az Egyezmény rendelkezései alkalmazást nyernek reá.

4. cikk

(1) Ha a konzulátus vezetője bármilyen okból akadályozva van a feladatainak ellátásában, vagy ha a konzulátus vezetőjének hivatala ideiglenesen nincs betöltve, a küldő állam a konzulátus ideiglenes vezetésével megbízhatja e konzulátus, vagy egy másik konzulátus konzuli tisztviselőjét, vagy a diplomáciai képviselőt diplomáciai személyzetének egy tagját. Ennek a személynek a nevét előzetesen közölni kell a fogadó állam külügyminisztériumával.

(2) A konzulátus vezetésével ideiglenesen megbízott személy ugyanazokkal a jogokkal, kiváltságokkal és mentességekkel rendelkezik, mint amelyeket az Egyezmény rendelkezései a konzulátus vezetője részére megállapítanak.

(3) Ha a küldő állam diplomáciai képviselője diplomáciai személyzetének tagja látja el ideiglenesen a konzulátus vezetésének feladatait, ez a személy továbbra is élvezzi a diplomáciai kiváltságokat és mentességeket.

5. cikk

Miután a konzulátus vezetője, akár ideiglenes jelleggel is, megkapta a működési engedélyt, a fogadó állam köteles haladéktalanul tájékoztatni a konzuli kerület illetékes hatóságait, és megtenni a szükséges intézkedéseket azért, hogy a vezető elláthassa feladatait és élvezhesse az Egyezmény által részére biztosított bánásmódot.

6. cikk

A fogadó állam külügyminisztériumával közölni kell:

- a) a konzulátus tagjainak kinevezését, megérkezését, végleges elutazását, vagy a tisztségük megszűnését;
- b) a konzulátus tagja családtagjának megérkezését és végleges elutazását, illetőleg a tényt, ha egy személy családtaggá válik, vagy megszűnik családtag lenni;
- c) a magánszemélyzet tagjainak megérkezését és végleges elutazását, valamint ilyen minőségben teljesített szolgálatuk befejezését;
- d) a fogadó államban lakó személy konzuli alkalmazottként, vagy a magánszemélyzet tagjaként való alkalmazását, valamint elbocsátását.

7. cikk

Konzuli tisztviselő csak a küldő állam állampolgára lehet és nem lehet a fogadó állam állandó lakosa.

8. cikk

- (1) A fogadó állam illetékes hatóságai a konzuli tisztviselőt személyazonosságát és beosztását feltüntető igazolvánnyal látja el.
- (2) Az e cikk [\(1\) bekezdésének](#) rendelkezéseit alkalmazni kell a konzuli alkalmazottra és a magánszemélyzet tagjára is, feltéve, hogy ezek a személyek nem a fogadó állam állampolgárai és nem állandó lakosai.
- (3) Az e cikk [\(1\) és \(2\) bekezdésének](#) rendelkezéseit alkalmazni kell a családtagokra is.

9. cikk

(1) A fogadó állam bármikor, anélkül, hogy döntését meg kellene indokolnia, diplomáciai úton közölheti a küldő állammal, hogy a konzulátus vezetőjének működési engedélyét visszavonja, illetőleg, hogy valamely konzuli tisztviselő nemkívánatos személy, vagy a konzuli személyzet bármely más tagja elfogadhatatlan. A küldő állam ilyen esetben visszahívja az illető személyt vagy megszünteti a konzulátuson végzett tevékenységét.

(2) Ha a küldő állam ésszerű időn belül nem tesz eleget az e cikk [\(1\) bekezdésében](#) meghatározott kötelességének, a fogadó állam – az esettől függően – visszavonhatja az érintett személy működési engedélyét, illetve többé nem tekinti őt a konzuli személyzet tagjának.

10. cikk

A konzulátus tagjának működése megszűnik:

- a) a küldő állam által a fogadó államnak küldött arról szóló értesítéssel, hogy az illető személy megbízatása véget ért;
- b) a működési engedély visszavonásával;
- c) a fogadó állam által a küldő államnak küldött arról szóló értesítéssel, hogy az érintett személyt a 9. cikk (2) bekezdésében szabályozott esetben nem tekinti többé a konzuli személyzet tagjának.

III. fejezet

Könnyítések, kiváltságok és mentességek

11. cikk

A fogadó állam minden könnyítést megad a konzulátus feladatkörének ellátásához, valamint a konzuli tisztviselőnek, és minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy a konzuli tisztviselő gyakorolhassa hivatali tevékenységét és élvezhesse az Egyezményben biztosított jogokat, kiváltságokat és mentességeket.

12. cikk

(1) A küldő állam jogosult a fogadó állam jogszabályainak megfelelően arra, hogy megszerezzen, birtokoljon vagy használjon földterületeket, épületeket vagy épületrészeket, amelyek a konzulátus, a konzulátus vezetője vagy a konzulátus többi tagja lakásainak céljára szolgálnak, továbbá, hogy az ugyenezen a céllal megszerzett földterületeken épületeket építsen vagy meglévő épületeket átépítsen, valamint, hogy átruházza az így megszerzett vagy épített földterületek, illetőleg épületek vagy épületrészek tulajdonjogát.

(2) A fogadó állam minden szükséges intézkedést megad a küldő állam részére ahhoz, hogy megszerezze az [\(1\) bekezdésben](#) megjelölt célokra szolgáló földterületeket és épületeket vagy épületrészeket.

(3) A küldő államnak meg kell tartania az építésre és a városrendezésre vonatkozó jogszabályokat, amelyek irányadók ott, ahol az említett földterületek, épületek vagy épületrészek vannak.

13. cikk

(1) A küldő állam jogosult a címerét, valamint a küldő állam és a fogadó állam nyelvén a konzulátus megnevezését elhelyezni azon az épületen, amelyben a konzulátus van.

(2) A konzulátusra, valamint a konzulátus vezetőjének lakására ki lehet tűzni a küldő állam zászlaját.

(3) A konzulátus vezetője kitűzheti a közlekedési eszközeire a küldő állam zászlaját.

14. cikk

(1) A konzuli helyiségek, valamint a konzuli tisztviselők lakásai sérthetetlenek. A fogadó állam hatóságai azonban csak a konzulátus vezetőjének vagy a küldő állam diplomáciai képviselője vezetőjének, illetőleg az általuk feljogosított személynek hozzájárulásával léphetnek be.

(2) A fogadó államnak különös kötelessége, hogy minden megfelelő intézkedéssel megvédje a képviselő helyiségeit bármely behatolás vagy kártétel ellen, és megakadályozza a képviselő nyugalmának megzavarását vagy méltóságának megsértését.

(3) A képviselő helyiségei, azok berendezése és az ott levő egyéb vagyontárgyak, valamint a képviselő közlekedési eszközei mentesek a kutatás, igénybevétel, foglalás vagy végrehajtás alól.

15. cikk

A konzuli irattár mindenkor és az elhelyezésétől függetlenül sérthetetlen.

16. cikk

(1) A fogadó állam megengedi és védelemben részesíti a konzulátus szabad érintkezését minden hivatalos ügyben. A konzulátusnak joga van a küldő állam kormányával, diplomáciai képviselőivel és más konzulátusaival kapcsolatot tartani, melynek során igénybe veheti a hírközlés valamennyi megfelelő eszközét, ideértve a diplomáciai és konzuli futárokat, a diplomáciai és konzuli küldeményt, valamint a szám- és rejtjeles táviratokat. Mindamellet azonban a konzulátus rádióadóállomást csak a fogadó állam hozzájárulásával létesíthet és használhat. A szokásos távközlési eszközök igénybevétele esetén a konzulátusra ugyanazok a feltételek vonatkoznak, mint a diplomáciai képviselőre.

(2) A konzulátus hivatalos levelezése sérthetetlen.

(3) A konzuli küldeményt nem lehet sem felnyitni, sem visszatartani. Mindamellet abban az esetben, ha a fogadó állam illetékes hatóságainak komoly oka van annak feltételezésére, hogy a küldemény a hivatalos levelezésen vagy a kizárólag hivatalos használatra rendelt okmányokon kívül más okmányokat is tartalmaz, a küldeményt visszaküldhetik feladási helyére.

(4) A konzuli küldemény csak hivatalos levelezést, valamint kizárólag hivatalos használatra szolgáló okmányokat vagy tárgyakat tartalmazhat.

(5) A küldő állam konzuli futára a fogadó állam területén ugyanazokkal a jogokkal, kiváltságokkal és mentességekkel rendelkezik, mint a diplomáciai futár, feltéve, ha el van látva azokkal a hivatalos okmányokkal, amelyek feltüntetik e minőségét, továbbá a küldeményt alkotó csomagok számát. Konzuli futár csak a küldő állam állampolgára lehet, aki nem a fogadó állam állandó lakosa. Ez vonatkozik az időleges konzuli futárra is, akinek jogai, kiváltságai és mentességei megszűnnek, a konzuli küldemény címzettnek történő átadásával.

(6) A konzuli küldeményt rá lehet bízni olyan hajó vagy repülőgép parancsnokára, amelynek engedélyezett belépőállomásra kell érkeznie. Ezt a parancsnokot hivatalos okirattal kell ellátni, megjelölve abban a küldeményt alkotó csomagok számát, őt azonban nem lehet konzuli futárnak tekinteni. A konzulátus valamely tagja közvetlenül és akadályoztatás nélkül veheti át a küldeményt a hajó vagy a repülőgép parancsnokától és ugyanilyen módon adhatja át neki azt.

17. cikk

A fogadó állam a konzuli tisztviselővel az őt megillető tisztelettel bánik és megtesz minden megfelelő intézkedést azért, hogy megakadályozza személye, szabadsága vagy méltósága bármely megsértését.

18. cikk

(1) A konzulátus vezetője mentes a fogadó állam büntető, polgári és államigazgatási joghatósága alól. Személyes sérthetlenség illeti meg és ezért nem lehet őt őrizetbe venni, letartóztatni vagy szabadságától bármilyen módon megfosztani.

(2) A konzuli tisztviselő, aki nem a konzulátus vezetője, továbbá a konzuli alkalmazott a fogadó államban a büntető, polgári és államigazgatási joghatóság alól mentes a hivatali feladatai ellátása során végzett tevékenysége tekintetében. A hivatali feladataikon kívül végzett tevékenység miatt csak akkor vehetők őrizetbe, tartóztathatók le, vagy foszthatók meg bármilyen módon a szabadságuktól, ha olyan súlyos bűncselekményről van szó, amely a fogadó állam jogszabályai szerint legalább öt évig terjedő szabadságvesztéssel vagy ennél súlyosabb büntetéssel büntetendő és csak olyan határozat alapján, amelyet ennek az államnak büntető ügyekben hatáskörrel bíró hatósága hozott meg. Ezeknek az eseteknek a kivételével az említett személyek nem börtönözhetők be és személyes szabadságuk semmiféle más módon nem korlátozható, kivéve a jogerős büntető ítélet végrehajtását.

(3) A konzulátus valamely tagjával, vagy családjának tagjaival szemben indult büntető eljárás, illetőleg e személyek őrizetbevétele, letartóztatása vagy a személyes szabadságuktól történő bármilyen módon való megfosztása esetén a fogadó állam illetékes hatóságai kötelesek erről haladéktalanul tájékoztatni a konzulátus vezetőjét.

(4) Ha a konzulátus tagja ellen büntető eljárás indul, azt gyorsan és olyan módon kell lefolytatni, hogy a lehető legcsekélyebb módon zavarja a konzulátuson végzett feladatainak ellátásában.

(5) Az e cikk [\(1\) bekezdésének](#) rendelkezése nem nyer alkalmazást:

a) a fogadó állam területén levő magáningatlanra vonatkozó vagyoni perben, kivéve azt az esetet, ha a konzulátus vezetője azt a küldő állam nevében a konzulátus céljaira használja;

b) olyan hagyatéki eljárásban, amelyben a konzulátus vezetője magánszemélyként mint végrendeleti végrehajtó, hagyatéki gondnok, örökös vagy hagyományos jár el, nem pedig a küldő állam nevében.

(6) Az (1) és a [\(2\) bekezdés](#) rendelkezései nem nyernek alkalmazást polgári perben ha:

a) az olyan szerződéses kötelezettségből ered, amelyet a konzulátus tagja kifejezetten vagy hallgatólagosan nem mint a küldő állam megbízottja vállalt;

b) azt harmadik személy olyan kár miatt indította, amit a fogadó államban jármű, hajó vagy repülőgép okozott.

19. cikk

(1) A konzulátus tagja bírósági vagy államigazgatási eljárás során megidézhető tanúvallomás tétele céljából. A konzuli alkalmazott nem tagadhatja meg a tanúvallomás tételét, ha nem az e cikk [\(3\) bekezdésében](#) említett esetekről van szó. Ha a konzuli tisztviselő megtagadja az eljáró hatóság előtti megjelenést, vagy a tanúvallomás megtételét, vele szemben semmiféle kényszerítő intézkedés vagy más büntetés nem alkalmazható.

(2) A tanúvallomás megtételét kívánó hatóság köteles elkerülni, hogy zavarja a konzulátus tagját hivatali feladatai ellátásában. A hatóság a tanúvallomást felveheti a konzulátus tagjának lakásán, vagy a konzulátuson, illetve elfogadhatja írásban is minden olyan esetben, amikor ez lehetséges.

(3) A konzulátus tagja nem köteles tanúvallomást tenni olyan tényekről, amelyek a hivatali feladatai gyakorlását érintik, és nem köteles bemutatni a hivatalos tevékenységére vonatkozó levelezést és hivatalos okiratokat. Ugyanígy joga van megtagadni azt, hogy szakértőként tessen tanúvallomást a küldő állam nemzeti jogát illetően.

20. cikk

(1) A küldő állam lemondhat a konzulátus tagját illetően a 18. és 19. cikkben meghatározott kiváltságokról és mentességekről. A kiváltságokról és mentességekről való lemondásnak mindenkor kifejezettnek kell lennie, és azt írásban kell közölni a fogadó